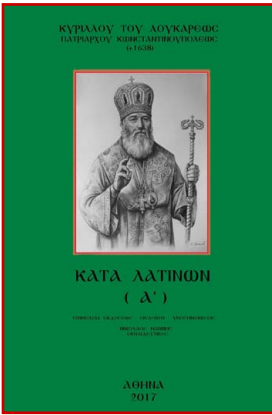


# Βιβλιοπαρουσίασις



*Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως  
Πατριάρχου Κων/πόλεως († 1638)*

## *Κατὰ Λατίνων (Α΄)*

*Επιμέλεια ἐκδόσεως - Εἰσαγωγή - Ὑποσημειώσεις: Νικόλαος Μάννης, Ἐκπαιδευτικός.  
Ἀθήνα, 2017, σελίδες 66 (15 x 21 ἐκ.).*

**Τὸ βιβλιαράκι** πὸν κρατᾶς στὰ χέρια σου, φίλε ἀναγνώστη, περιλαμβάνει ἓνα μέρος ἀπὸ τὰ ἀντιπαπικὰ κείμενα, πὸν συνέγραψε ὁ «πολύφημος καὶ πολύσοφος» μάρτυρας Πατριάρχης Κύριλλος Λούκαρις († 1638), καὶ συγκεκριμένα τὰ ἤδη ἐκδεδομένα ἔργα του.

**Πρόκειται** γιὰ τρία κείμενα πὸν γράφτηκαν τὴν διετία 1615-1616 κατὰ τὴν ὁποία ὁ Πατριάρχης βρισκόταν στὴν Βλαχία (Ρουμανία), τὴν Κωνσταντινούπολη καὶ τὴν Αἴγυπτο.

**Τὸ πρῶτο** εἶναι μία ἐπιστολὴ τοῦ Πατριάρχου Κυρίλλου πρὸς τὸν Ἡγεμόνα τῆς Οὐγγροβλαχίας, καὶ παλαιὸ συμφοιτητὴ του, Radu Voda σχετικὰ μὲ τὸ ζήτημα τῶν ἀζύμων.

**Τὸ δεύτερο** κείμενο εἶναι ἡ ἀποχαιρετιστήρια ὁμιλία του πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ Târgoviște μὲ τὴν ὁποία τοὺς καλεῖ νὰ παραμένουν στὴν ὀρθὴ πίστη, ἐκφωνώντας παράλληλα ἀναθέματα ἐναντίον ὅσων ἐκκλίνουν ἀπὸ αὐτὴν καὶ ἀποδεχθοῦν τὰ αἰρετικὰ φρονήματα τῶν παπικῶν.

**Τὸ τρίτο** ἔργο, καὶ σπουδαιότερο λόγῳ τῆς προφητικότη-

τος και ἐπικαιρότητός του, εἶναι ἕνα συγκλονιστικό κείμενο, σὲ μορφή διαλόγου, μὲ τὸ ὅποιο ὁ Πατριάρχης προειδοποιεῖ γιὰ τὸν κίνδυνο ἀλώσεως τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τοὺς παπικούς και στηλιτεύει τοὺς λατινόφρονες και τοὺς ἀδιάφορους περὶ τὴν πίστη. **Καλεῖ** δὲ σὲ ἱερὸ ἀγῶνα και ἐγρήγορη τοὺς ὀρθοδόξους, ὥστε νὰ ἀποτραπεῖ ἡ ὑποδούλωσή μας, ἡ ὁποία ἔμελλε νὰ συμβεῖ στὶς μέρες μας, μὲ τὴν παγκόσμια μάστιγα τοῦ παποκεντρικοῦ οἴκου-μενισμοῦ.



**Τὸ** γραπτὸ και ὁμιλητικὸ ἔργο τοῦ αἰοιδίμου Πατριάρχου, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν ἐν γένει δράση του, ἀποτέλεσαν ταφόπλακα στὰ σχέδια τοῦ παπισμοῦ και ὡς ἐκ τούτου προκάλεσαν τὴν μῆνη τῶν ὑπεναντίων, οἱ ὅποιοι ἐργάστηκαν ποικιλοτρόπως γιὰ τὴν ἠθικὴ και φυσικὴ ἐξόντωσή του. **Ἐξόντωση** ἑνὸς Μεγάλου Πατριάρχου και Προμάχου τῆς Ὁρθοδοξίας, ὁ ὁποῖος χαρακτηρίστηκε ἀπὸ τοὺς παπικούς ὡς «ἐπόμενος Φωτίῳ τῷ πρωτοστάτῃ τοῦ σχίσματος, τοῖς παραλογισμοῖς και σοφίσμασι τοῦ Παλαμᾶ Γρηγορίου, και Μάρκου τοῦ Ἐφέσου». **Τι** μεγαλύτερη ἀπόδειξη τῆς Ὁρθοδοξίας τοῦ Πατριάρχου Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως!

**Και** τὰ τρία κείμενα εἶναι γραμμένα στὴν δημώδη γλῶσσα τῆς ἐποχῆς, μιᾶς και ἀπευθύνονται στοὺς ἀπλοὺς πιστοὺς, τοὺς ὁποίους ὁ Πατριάρχης δὲν ἐξαιρεῖ ἀπὸ τὶς εὐθύνες τοὺς ἀπέναντι στὴν διαφύλαξη τῆς πατρῴας εὐσεβείας. **Τὰ** δύο πρῶτα ἐκδόθηκαν τὸ 1698 ἀπὸ τὸν Δοσίθεο Ἱεροσολύμων στὸ συλλογικὸ ἔργο «Τόμος Ἀγάπης», ἐνῶ τὸ τρίτο ἀπὸ τὸν ἀκάματο Ἀθανάσιο Παπαδόπουλο - Κεραμέα στὸν πρῶτο τόμο τοῦ ἔργου του «Ἀνάλεκτα Ἱεροσολυμιτικῆς Σταχυολογίας» (Πετρούπολη, 1891).

**Ἡ** ἐπανέκδοσή τους θεωρήθηκε ἀναγκαία και ὑπάρχει ἡ πεποίθηση ὅτι μὲ τὴν ἀνάγνωσή τους θὰ ὠφεληθεῖ ὁ πιστὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ. **Θὰ** ἀκολουθήσει τό, ἐπίσης ἐκδεδομένο, ἀλλὰ δυσεύρετο, «Κατὰ Ἰουδαίων» ἔργο τοῦ Πατριάρχου, ἀλλὰ και τὸ Β΄ μέρος μὲ τὰ ἀνέκδοτα, κατὰ Λατίνων, κείμενά του.

\* \* \*

## Περιεχόμενα τοῦ βιβλίου

### Εἰσαγωγή.

1. Ἐπιστολή πρὸς τὸν Κυβερνήτη τῆς Οὐγγροβλαχίας Radu Voda Mihnea (1615).
2. Τόμος (Ἐγκύκλιος) πρὸς τοὺς Ὁρθοδόξους τοῦ Τιργκοβίστε (1615).
3. Διάλογος «ζηλωτῆς καὶ φιλαληθῆς» (1616).

